

der ifølge lovens forudsætninger lovligt kan gennemføres.

Derimod er det givet, at forslaget om den billøse dag yderligere vil medvirke til at nedbryde, hvad befolkningen måtte have af respekt for regering og folketing.

Der vil opstå betydelige problemer for folk med skifteholds- og natarbejde, specielt i de mere tyndt befolkede områder. Hvis ikke foranstaltningen skal indebære et meget stort antal dispensationer, vil den ramme titusinder af vore familier, der simpelt hen ikke uden enorme offentlige milliardinvesteringer vil kunne trafikbetjenes gennem den kollektive trafik.

Vi har i de senere år kunnet konstatere, at afvandringen fra vore små bysamfund er ophørt, og der har i visse tilfælde været tale om vækst. En udvikling, der er baseret på tilflytning af familier med mand og kone i den erhvervsaktive alder. En udvikling, der i de fleste tilfælde kun har været mulig, fordi de pågældende familier har haft bil.

Disse familier rammes nu særlig hårdt af foranstaltningen.

Et karakteristisk arbejdsskema for en familie i et tyndt befolket område med skifteholdsarbejde for manden (postvæsenet) og med en kone, der har natarbejde (hospital) kan beskrives på følgende måde:

Manden:

1. dag.....	arbejdstid kl. 13-20
Natten efter.....	arbejdstid kl. 04-12
Næste dag.....	arbejdstid kl. 00-08.30
Næste dag.....	arbejdstid kl. 15-24
- og hver 3. søndag	arbejdstid kl. 15-24

Konen:

Hver anden uge natarbejde i 5 døgn i træk med start fredag..... arbejdstid kl. 00-07.30

Der er ingen offentlige transportmidler, der kan benyttes. Denne familie skal simpelt hen i det omfang, de ikke må bruge deres bil, benytte sig af taxa med de meget forøgede arbejdsomkostninger, dette indebærer.

Den billøse dag vil medføre en lang række

praktiske problemer og en lang række administrative vanskeligheder samt en række omgælsmuligheder, uden at foranstaltningen vil få påviselig effekt over for landets energiforbrug.

Man kan derfor klart fastslå, at den hidtidige regeringsanvendelse af den enorme bemyndigelse i loven om forsyningsmæssige foranstaltninger har været benyttet til indgreb af meget tvivlsom effekt. Indgreb, der under ingen omstændigheder har været nødvendige at gennemføre i et tempo, der var hurtigere, end det ville være tilfældet, hvis indgrebene blev besluttet efter en normal behandling i folketinget.

Herigennem har regeringerne devalueret både hensigten med og indholdet af loven om forsyningsmæssige foranstaltninger.

Regeringerne har samtidig på en i forhold til foranstaltningerne helt urimelig måde frataget folketingsmedlemmerne den grundfæstede rettighed, de har i medfør af grundlovens § 42, stk. 1, hvori det er bestemt:

»Når et lovforslag er vedtaget af folketinget, kan en tredjedel af folketingets medlemmer inden for en frist af 3 søgnedage fra forslaget endelige vedtagelse over for formanden begære folkeafstemning om lovforslaget. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer.«

Bemyndigelsesbestemmelsen i loven om forsyningsmæssige foranstaltninger er efter sine forudsætninger rettet imod pludseligt opståede katastrofesituationer, hvor en hurtig, effektiv og kvalificeret indsats er påkrævet. Sådant bemyndigelse som tidligere anført ikke blevet anvendt. Bemyndigelsen er tværimod af regeringerne blevet groft misbrugt til indgreb, der burde være blevet behandlet og vedtaget efter grundlovens almindelige regler.

Regeringens grundlovskrænkelser kan derfor ikke fortsat tolereres, og når det åbenbart ikke er muligt at formå regeringerne til at administrere bemyndigelsesloven efter sin hensigt, vil det være mest hensigtsmæssigt at ophæve den. Samtidigt hermed vil de energimæssigt formålsløse hastighedsbegrænsninger og den forvirrede og bizarre billøse dag blive fjernet.